

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2000-2001

27 oktober 2000

ONTWERP VAN DECREET

houdende diverse bepalingen

VERSLAG

**namens de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme
uitgebracht door de heer Jacques Laverge**

**(Hoofdstuk IV – Erosiebestrijdingsmiddelen ; Hoofdstuk VIII – Tewerkstelling ;
Hoofdstuk XIV – NV PMV en
Hoofdstuk XV – Slot- en overgangsbepalingen (artikel 40, derde lid))**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer André-Emiel Bogaert.

Vaste leden :

mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever, de heren Jan Laurys,
Eddy Schuermans, Johan Weyts,
de heren Jacques Laverge, Didier Ramoudt, Cis Schepens,
Jules Van Aperen ;
de heren Mathieu Boutsen, Roland Van Goethem, Frans
Wymeersch ;
de heren Jacky Maes, Robert Voorhamme ;
de heer Jos Stassen ;
de heer André-Emiel Bogaert.

Plaatsvervangers :

de heer Johan De Roo, mevrouwen Trees Merckx-
Van Goey, Riet Van Cleuvenbergen, de heer Jef Van Looy ;
de heren Frans De Cock, Peter Gysbrechts, Koen Helsen,
André Moreau ;
de heren Jean Geraerts, Jan Penris, Miel Verrijken ;
de heren Chokri Mahassine, Leo Peeters ;
mevrouw Veerle Declercq ;
de heer Jan Loones

Namen eveneens deel aan de discussie :

de heren Dirk Holemans, Jos Bex.

*Zie :***414** (2000-2001)

- Nr. 1 : Ontwerp van decreet
- Nrs. 2 tot 5 : Amendementen
- Nr. 6 : Verslag namens de Commissie voor Binnen-
landse Aangelegenheden, Huisvesting en Stede-
lijk Beleid
- Nr. 7 : Verslag namens de Commissie voor Cultuur,
Media en Sport
- Nr. 8 : Verslag namens de Commissie voor Algemeen
Beleid, Financiën en Begroting
- Nr. 9 : Verslag namens de Commissie voor Institutio-
nele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtena-
renzaken
- Nr. 10 : Verslag namens de Commissie voor Leefmi-
lieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening
- Nr. 11 : Verslag namens de Commissie voor Openbare
Werken, Mobiliteit en Energie
- Nr. 12 : Verslag namens de Commissie voor Welzijn,
Volksgezondheid en Gelijke Kansen

INHOUD

	Blz.
A. BEVOEGDHEDEN VAN DE HEER RENAAT LANDUYT, VLAAMS MINISTER VAN WERKGELEGENHEID EN TOERISME	4
HOOFDSTUK VIII – Tewerkstelling (Artikelen 14 tot 19)	4
1. Toelichting door de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme	4
2. Artikelsgewijze bespreking en stemming.	5
B. BEVOEGDHEDEN VAN MEVROUW VERA DUA, VLAAMS MINISTER VAN LEEFMILIEU EN LANDBOUW	12
HOOFDSTUK IV – Erosiebestrijdingsmiddelen (Artikel 4)	12
1. Toelichting door mevrouw Vera Dua, Vlaams Minister van Leefmilieu en Landbouw ..	12
2. Artikelsgewijze bespreking	13
3. Stemming	15
C. BEVOEGDHEDEN VAN DE HEER DIRK VAN MECHELEN, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, RUIMTELIJKE ORDENING EN MEDIA	15
HOOFDSTUKKEN XIV – NV PMV (Artikel 39) en XV – Slot- en overgangsbepalingen (Artikel 40)	15
1. Toelichting door de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media	15
2. Bespreking en stemmingen	16
ARTIKEL GEWIJZIGD DOOR DE COMMISSIE	17
BIJLAGE : Zero Base Budgettering – Analyse	19

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme besprak op 12 en 26 oktober 2000 het ontwerp van decreet houdende diverse bepalingen.

Op 12 oktober 2000 werden de artikelen besproken die behoren tot de bevoegdheid van de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme (Hoofdstuk VIII – Artikelen 14 tot 19)

Op 26 oktober 2000 werden de artikelen besproken die behoren tot de bevoegdheid van mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw (Hoofdstuk IV – Artikel 4) en de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media (Hoofdstuk XIV – NV PMV (Artikel 39) en Hoofdstuk XV – Slot- en overgangsbepalingen (Artikel 40)

De stemmingen hierover hadden plaats op 26 oktober 2000.

A. BEVOEGDHEDEN VAN DE HEER RENAAAT LANDUYT, VLAAMS MINISTER VAN WERKGELEGENHEID EN TOERISME

HOOFDSTUK VIII – Tewerkstelling (Artikelen 14 tot 19)

1. Toelichting door de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme

De minister licht Hoofdstuk VIII toe als volgt.

Artikel 14

In het kader van de tewerkstellingsprogramma's worden geen specifieke verjaringstermijnen bepaald. Dit betekent dat wat terugvorderingen betreft de gemeenrechtelijke termijn van tien jaar, zoals bepaald in artikel 226bis van het B.W., van toepassing is.

Voor de rechtszekerheid voor promotoren van tewerkstellingsprojecten en het beginsel van behoorlijk bestuur wordt nu voorgesteld om deze termijn in te korten tot vijf jaar. Een verjaringstermijn van

5 jaar naar analogie van de verjaringstermijn zoals bepaald in de wet op de arbeidsovereenkomsten (subsidies binnen tewerkstellingsprogramma's betreffen immers grotendeels tegemoetkomingen aan werkgevers voor lonen).

Artikel 15

Ingevolge het Samenwerkingsakkoord van 4 maart 1997 tussen de federale Staat en de Gewesten betreffende de doorstromingsprogramma's werd een Vlaams stelsel van werkervaringsplaatsen opgezet. Het betreft hier tijdelijke werkervaringsplaatsen bij inzonderheid lokale overheden, v.z.w.'s, instellingen van openbaar nut, onderwijsinstellingen en instellingen die van de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest afhangen. Deze plaatsen zijn erop gericht werkzoekenden de nodige werkervaring bij te brengen zodat ze daarna kunnen doorstromen naar het reguliere arbeidscircuit. Tijdens de periode van werkervaring worden de werkzoekenden intensief begeleid en opgeleid in functie van hun trajectbegeleidingsproces.

Deze bepaling gaat over het opzetten van dergelijke programma's ter bevordering van de werkervaring zoals voorheen bepaald in artikel 11 van het decreet van 17 maart 1998 houdende diverse beleidsbepalingen, maar voegt hieraan toe dat contingents van werkzoekenden kunnen worden toegewezen aan de lokale overheden en v.z.w.'s die dan op een collectieve wijze instaan voor begeleiding, opleiding en toewijzing van de werkervaringsplaatsen aan bepaalde promotoren. Daardoor wordt het begeleidingsaspect verzekerd en versterkt.

Artikel 16

Dit artikel geeft uitvoering aan het Vlaams actieplan naar aanleiding van de Europese richtsnoeren, goedgekeurd op VESOC en opgenomen in het Nationale Actieplan.

In het actieplan werd beslist om het hefboomkrediet voor innovatieopleidingen om te buigen tot een algemene steunmaatregel voor opleiding. Tegelijkertijd werd beslist om de middelen, zowel Vlaams, sectoraal als Europees maximaal in te zetten voor de realisatie van één coherent Vlaams beleid rond opleiding in bedrijven en van werknemers. In dit beleid staan een aantal uitgangspunten centraal : het voeren van een vraaggericht beleid, een stimuleringsbeleid naar bedrijven én naar indi-

viduele werknemers (met aandacht voor erkenning van vaardigheden en loopbaanadvisering) en de combinatie tussen een financieel en flankerend beleid (o.a. het ontwikkelen van instrumenten).

Rekening houdend met deze krijtlijnen zal het hefboomkrediet georiënteerd worden naar : het financieel stimuleren van opleiding- en begeleidingsacties in bedrijven, het ontwikkelen van het stimuleringsbeleid naar werknemers met bijzondere aandacht voor o.a. de erkenning van vaardigheden en loopbaanadvisering, het bevorderen van een gestructureerde aanpak van vorming en erkenning van vaardigheden binnen bedrijven (o.a. via opleidingsplannen, behoeftedetectie-instrumenten) en het ondersteunen van vernieuwde organisatievormen (o.a. jobrotatie).

Artikel 17

Gelet op artikel 92bis van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen is een decretales instemming met het samenwerkingsakkoord, gesloten op 4 juli 2000 tussen de federale Staat, de Gewesten en de Duitstalige gemeenschap houdende de sociale economie, noodzakelijk opdat dit akkoord in Vlaanderen uitwerking kan hebben.

Artikel 18

Dit artikel omvat de verbintenis om in navolging van de engagementen, vervat in het samenwerkingsakkoord tussen de Staat, de Gewesten en de Duitstalige gemeenschap betreffende de sociale economie dat werd goedgekeurd door de Vlaamse regering op 16 juni 2000, een Vlaams ondersteunings- en impulsprogramma voor de meerwaarden-economie uit te bouwen. Deze meerwaarden-economie omvat drie pijlers : de sociale economie in de meest ruime zin van het woord, het verantwoord ondernemerschap en de ontwikkeling van de nabijheidsdiensten. De concrete uitwerking van dit ondersteunings- en impulsprogramma wordt toevertrouwd aan de Vlaamse regering.

Artikel 19

Dit artikel betreft de opheffing van het stelsel van sociale promotievergoedingen omdat de opportuniteit ervan sterk werd in vraag gesteld (ZBB-ana-

lyse) en mede door het tot stand komen van andere maatregelen, zoals betaald educatief verlof.

Er worden geen algemene opmerkingen geformuleerd.

2. Artikelsgewijze bespreking en stemming

Artikel 14

De heer Jan Laurys vindt de regeling opgenomen in dit artikel een goede zaak, vermits dit artikel ertoe strekt de rechtsoverdrachten wegens een onverschuldigde betaling, bedoeld in artikel 1376 van het Burgerlijk Wetboek, binnen het raam van de programma's voor wedertewerkstelling, bedoeld in artikel 6, § 1, IX, 2°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, te doen verjaren na vijf jaar, te rekenen vanaf het ogenblik dat het feit waaruit de vordering is ontstaan, zich heeft voorgedaan. Een dergelijke maatregel sluit aan bij de regelingen die terzake reeds zijn opgenomen in de wet op de arbeidsovereenkomsten.

Spreker maant evenwel aan tot enige omzichtigheid en verwijst hiervoor naar het advies van de Raad van State (*Parl. St. Vl. Parl.* 2000-2001, nr. 414/1, blz. 66), vermits dit artikel aanleiding zou kunnen geven tot een schending van het gelijkheidsbeginsel en de niet-discriminatie. Het advies van de Raad van State van 29 juni 2000 luidt terzake als volgt : "De vraag rijst evenwel of artikel 14 in overeenstemming is met het grondwettelijke beginsel van de gelijkheid en de niet-discriminatie in zoverre het een onderscheid invoert tussen de werkgevers die personeel tewerkstellen binnen het raam van de erin bedoelde wedertewerkstellingsprogramma's enerzijds, en bepaalde andere categorieën van personen die eveneens een subsidie van het Vlaamse Gewest genieten, anderzijds".

Artikel 15

Inzake de programma's ter bevordering van de werkervaring stipt *de heer Laurys* aan dat deze regeling in feite reeds eerder was beslist. Alhoewel de krapte op de arbeidsmarkt afneemt ingevolge de gunstige economische conjunctuur, meent spreker dat men waakzaam dient te blijven, vermits er nog steeds een harde kern moeilijk bemiddelbare werklozen bestaat waarvan de integratie binnen

het reguliere arbeidscircuit moeizaam verloopt. Een specifieke aanpak ter zake dringt zich op via een verbeterde trajectbegeleiding.

Een ander probleem dat de volle aandacht verdient is de tewerkstelling van allochtonen. Hiervan moet dringend werk worden gemaakt. *Spreker* verwijst naar de Beleidsnota Tewerkstelling die reeds eerder in april in plenaire vergadering werd goedgekeurd. In deze nota wordt gewag gemaakt van het Canadees model, dat aan de ondernemingen een grote vrijheid geeft in de samenstelling van hun arbeidspotentieel, in functie van hun eigen bedrijfscultuur en het sociale weefsel waarbinnen deze onderneming operationeel is.

Inzake de tewerkstelling van allochtonen repliceert *de minister* als volgt. Het tewerkstellingsbeleid moet gericht zijn op de globale arbeidsmarktcontext. Het gaat niet op om bijzondere tewerkstellingsmaatregelen te nemen alleen ten behoeve van de allochtonen. *De minister* is voorstander van een globaal tewerkstellingsbeleid en alle mogelijke modellen moeten op iedereen van toepassing zijn en dus ook op allochtonen.

De minister stipt aan dat het streven naar de meerwaarden economie precies gericht is op het voeren van een diversiteitsbeleid, waarbinnen wordt gezocht naar een evenwicht tussen of een betere afspiegeling van de regionale context binnen de bedrijfs- en arbeidscultuur. Hierbij dient met zorg gestreefd te worden naar een evenwichtige combinatie van economisch rendement en de maatschappelijke doelstelling.

De minister verklaart geen voorstander te zijn van bijzondere programma's die op bijzondere groepen zouden worden georiënteerd, vermits een dergelijke aanpak haaks staat op de beleidsdoelstellingen inzake werkgelegenheidsbeleid. *De minister* stelt dat aan de basis van deze aanpak precies de grote bezorgdheid ligt inzake de verbetering van de tewerkstellingskansen van allochtonen, maar samenspraak en overleg met de bedrijfswereld is van groot belang. Lukt een dergelijke aanpak niet dan kan men inderdaad het Canadees model overnemen.

De heer Didier Ramoudt verwijst naar het SERV advies van 30 mei 2000. Artikel 15 van het voorontwerp van decreet voorziet in een programma ter bevordering van de werkervaring. De SERV kan, wat de inhoud betreft (doelgroep, begeleiding), de voorgestelde regeling ondersteunen, maar gezien de regeling een vorm van terbeschikkingstelling inhoudt, dringt volgens de SERV een aanpassing van de wet van 24 juli 1987 betreffende de uitzendar-

beid en het ter beschikking stellen van werknemers ten behoeve van gebruikers, zich op.

Spreker refereert aan een krantenartikel in "De Morgen" van 12 oktober 2000, waaruit blijkt dat op het federale bevoegdheidsniveau een aantal overeenkomsten werden afgesloten met interimbureaus, waardoor aan langdurige werklozen en laaggeschoolden de mogelijkheid van een vast contract wordt geboden. De contract wordt afgesloten met het uitzendbureau voor een periode van twee jaar. De federale regering moedigt dit aan door de toekenning van subsidies van 2.000 tot 5.000 frank per maand en per werknemer.

Welke maatregelen zal de Vlaamse minister van Werkgelegenheid nemen ter activering van dergelijke vormen van terbeschikkingstelling met een maximale participatiemogelijkheid voor de uitzendmarkt? Hoe zal de samenwerking zijn met het federale bevoegdheidsniveau terzake?

De minister repliceert als volgt. Het is inderdaad in de praktijk mogelijk dat interimbureaus aan arbeidsbemiddeling doen ten behoeve van personen die een OCMW-uitkering genieten, maar er kan geen sprake zijn van de afsluiting van een arbeidscontract met vaste duur met het interimbureau. De federale overheid kan wel de integratie van deze risicogroep bevorderen door de toekenning van een subsidie, wanneer interimbureaus bemiddelen waardoor OCMW-uitkeringsgerechtigden een tijdelijke job opgeven, wanneer hen een job wordt aangeboden met vastere tewerkstellingsperspectieven in een ander bedrijf. De federale overheid kan inderdaad financieel bijspringen, maar dit mag niet worden geïnterpreteerd als een aanbod van een vast arbeidscontract met het interimbureau, wat niet voorzien is in de federale wetgeving.

Een aanpassing van de federale wet van 24 juli 1987 betreffende de uitzendarbeid is echter een federale aangelegenheid en *de minister* is geen voorstander van communautaire discussies.

Een nieuwe reglementering moet volgens *de minister* meer oog hebben voor de individuele rechten van de werknemer in zijn relatie met het interimbureau (bijvoorbeeld een betere arbeidsrechtelijke bescherming), wat kan worden geconcretiseerd in de afsluiting van een vast contract met één of ander interimbureau dat aldus zou kunnen fungeren als agentschap voor de werknemer.

De minister sluit een dergelijke evolutie in een meer nabije toekomst niet uit. Iedere werknemer zal terechtkunnen bij een agentschap voor arbeids-

bemiddeling en het arbeidsrecht dient in functie van deze nieuwe arbeidsmarktevoluties te worden aangepast. De federale regering moet deze evoluties op de voet volgen.

Volgens *de heer Didier Ramoudt* zal een aanpassing van de federale wetgeving bijdragen tot een verhoogde flexibiliteit van de werknemer op de arbeidsmarkt, vermits langdurig werklozen aldus zouden kunnen beschikken over een vast contract met een interimbureau.

Spreker wijst er nogmaals op dat op het federale bevoegdheidsniveau reeds contracten zijn afgesloten met drie grote interimkantoren waarin duidelijk is gestipuleerd dat deze interimkantoren zich engageren ten overstaan van langdurige werklozen en laaggeschoolden, te bemiddelen met het oog op hun tewerkstelling gedurende een periode van twee jaar. Is een dergelijke aanpak conform de arbeidswetgeving ?

De minister verduidelijkt dat deze aanpak er vooral toe strekt om aan deze moeilijk bemiddelbare groep betere kansen op een vaste tewerkstelling te bieden via de tussenkomst van een interimbureau dat zich voor deze doelgroep wenst in te zetten. Als vergoeding voor hun inzet, die eveneens ten goede komt aan de werkgever, wordt bij wijze van een vergoeding voor rendementsverlies een subsidie toegekend.

De minister verklaart dat de initiatieven genomen op het federale bevoegdheidsniveau kaderen binnen de specifieke bekommernis inzake de integratie van OCMW-uitkeringsgerechtigden binnen het reguliere arbeidscircuit.

De minister onderstreept in deze context dat het Vlaamse werkgelegenheidsbeleid zich evenwel richt tot alle werkzoekenden. De federale ministers richten zich elk vanuit hun specifiek bevoegdheidsniveau tot een bepaalde doelgroep, in tegenstelling tot de Vlaamse minister van Werkgelegenheid. Door de afsluiting van samenwerkingsakkoorden wordt gestreefd naar een geïntegreerde aanpak en *de minister* is vragende partij voor de uitvoering van projecten in samenwerking met het federale bevoegdheidsniveau, wat zou bijdragen tot een meer selectieve en verantwoorde besteding van de beschikbare budgettaire enveloppes.

De heer Jan Laurys attendeert op de naleving van de Europese richtlijnen inzake uitzendarbeid. Het is echter niet denkbeeldig dat in het kader van de nakende onderhandelingen met het oog op de afsluiting van een nieuw interprofessioneel akkoord,

men onder het mom van het streven naar een verhoogde flexibiliteit, bereid zal zijn om toegevingen te doen inzake sociale bescherming, arbeidswetgeving en terbeschikkingstelling en deze evoluties moeten door het beleidsniveau met grote aandacht worden gevolgd.

De minister verklaart niet blind te zijn voor deze evoluties, maar vraagt aandacht voor een harmonisch samengaan van verschillende belangen (economisch belang, individueel belang en flexibiliteit). Vertegenwoordigers van de vakbeweging en werknemersafgevaardigden moeten dit debat open voeren en streven naar een win-win-situatie voor iedereen.

De heer André-Emiel Bogaert stelt vast dat de arbeidsmarkt (uitzendarbeid) volop in beweging is. De interimmarkt ontwikkelt zich in de richting van een nieuw tussenniveau en werkzoekenden doen een beroep op een manager op het vlak van arbeidsbemiddeling. *Spreker* is echter niet te vinden voor een volledige liberalisering van deze aanpak, vermits dit aanleiding zou kunnen geven tot misbruiken.

Artikel 16

Inzake de hefboomkredieten onderstreept *de heer Laurys* het belang om deze kredieten op een doorzichte wijze aan te wenden en deze niet aan te spreken voor de subsidiëring van reeds bestaande vormingen en/of opleidingen. Deze kredieten moeten worden aangewend voor de financiering van nieuwe projecten en hierop dient een sluitende controle te zijn. In deze context vraagt *de heer Laurys* zich af hoe men de bedrijven gelegen op het grondgebied van het Brusselse Gewest bij deze regeling kan betrekken. Hoe zit het met Vlaamse ondernemingen die gedelokaliseerd zijn over de taalgrens ? *Spreker* verwijst recent naar de tapijtenfabrikant De Poortere die niet in aanmerking kwam voor de toekenning van hefboomkredieten, vermits dit bedrijf buiten het Vlaamse Gewest was gevestigd.

De minister beaamt dat hefboomkredieten inderdaad een gewestmaterie is. *De minister* verklaart geen voorstander te zijn van communautaire discussies maar streeft naar een efficiënt beleid met een maximale aanwending van de gewestelijke bevoegdheden, wat inderdaad aanleiding zal geven tot een verschillende regionale dynamiek in Brussel en Wallonië.

Vlamingen die in het Vlaamse Gewest wonen, maar werken binnen een bedrijf bijvoorbeeld gelegen boven de taalgrens, moeten echter dezelfde mogelijkheden krijgen inzake vormings- en opleidingsmogelijkheden binnen deze bedrijven als Vlamingen die wonen en werken binnen het Vlaamse Gewest.

Het hefboomkrediet betreft echter bij uitstek een instrument dat wordt aangewend door werkgevers en is geïnspireerd door de Vlaamse economische context. De toepassing hiervan binnen een ander Gewest is een heel andere discussie. De minister streeft ernaar om alle Vlamingen of alle personen die in het Vlaamse Gewest wonen gelijk te behandelen.

Artikel 17

De goedkeuring van het samenwerkingsakkoord tussen de federale Staat, de Gewesten en de Duitstalige Gemeenschap betreffende de sociale economieprojecten, vindt *spreker* een positieve verwezenlijking.

Artikel 18

De heer Jacques Laverge wenst nadere toelichting over het impuls- en ondersteuningsprogramma voor de meerwaardeneconomie en verantwoord ondernemerschap. *Spreker* stipt aan dat het aspect sociale economie reeds veelvuldig aan bod is gekomen in deze commissie. Een andere evolutie betreft de ontwikkeling van het verantwoord ondernemerschap en de ontwikkeling van nabijheidsdiensten. Wat wordt hiermede bedoeld en wat is de verhouding tussen die diensten en de bestaande PWA-diensten? Hoe worden deze nabijheidsdiensten ingebed in de gehele context van de meerwaardeneconomie?

De minister verduidelijkt dit als volgt. Het begrip “meerwaardeneconomie” doelt in feite op een economie die vooral gericht is op het genereren van een hogere toegevoegde waarde. Dit streven vindt langzaam ingang bij de ondernemingen en is ook een van de thema's van het recente VEV-Congres. Wat de diensteneconomie of nabijheidsdiensten betreft, vervullende werkwinkels een spilfunctie in de coördinatie van dit aanbod. Het lokale niveau dient te werken aan een beter geïntegreerd en meer overzichtelijk aanbod van alle diensten die

op dit ogenblik worden aangeboden (boodschappendiensten, tuinonderhoud e.d.m.).

Inzake de PWA-diensten verwijst *de minister* naar de afspraken die vanuit het Vlaamse Gewest werden gemaakt met de bevoegde federale ministers, de Vlaamse minister van Werkgelegenheid en Toerisme en de Vlaamse Vereniging van Steden en Gemeenten.

Wat de toekomst van het federale PWA-circuit betreft, onderstreept *de minister* het belang om dit PWA-circuit eveneens op te nemen in het concept van de werkwinkel. Nieuwe initiatieven moeten kaderen binnen de gewestelijke bevoegdheden.

Volgens *de heer Jacques Laverge* staat het PWA-circuit haaks op het streven naar een reguliere tewerkstelling. De discussie over het al dan niet handhaven van het federale PWA-circuit is inderdaad nog niet afgerond, wat door *de minister* wordt beaamd, waarop *de heer Jacques Laverge* opmerkt dat niet alle PWA-tewerkgestelden kunnen worden tewerkgesteld binnen het reguliere arbeidscircuit.

De minister wijst erop dat uit de praktijk blijkt dat het PWA-stelsel een groot succes kende en daardoor inderdaad haaks staat op het streven naar reguliere tewerkstelling. PWA-tewerkgestelden zijn vaak zeer tevreden omwille van het evidente voordeel van het stelsel en dus zijn deze tewerkgestelden vaak niet geneigd om de overstap te maken naar een reguliere tewerkstelling. PWA fungeert in feite als werkloosheidsval die door de overheid in feite zelf is gecreëerd. Een bruuske afschaffing ervan zou een pijnlijke maatregel zijn en daarom dient men te opteren voor een maatregelenpakket die een geleidelijke sociaal-vriendelijke overstap mogelijk maakt naar de reguliere tewerkstelling.

De heer Laurys vraagt of er reeds een bevraging is georganiseerd omtrent de bereidheid van PWA-tewerkgestelden om in te stappen in een reguliere tewerkstellingsvorm.

De minister merkt op dat het antwoord op deze weliswaar interessante vraag moet gegeven worden door het federale bevoegdheidsniveau.

Vorige spreker vraagt zich af of deze cijfers niet kunnen ter beschikking gesteld worden door de VDAB, waarop de minister verduidelijkt dat deze cijfers dienen te worden opgevraagd bij de bevoegde federale minister, die deze cijfers zal opvragen bij de RVA.

De heer Laurys concludeert uit de toelichting van de minister dat de twee bestaande circuits in stand worden gehouden. Maar uiteindelijk zal men toch dienen te streven om via de afsluiting van een samenwerkingsakkoord tussen de federale Staat en het Vlaamse Gewest, om het bestaande PWA-circuit te integreren in de lokale werkwinkels.

De minister verduidelijkt dat deze afspraak reeds is gemaakt en daarenboven zullen er geen nieuwe initiatieven worden genomen die niet gekanaliseerd worden via de lokale werkwinkels. Dit is een duidelijke politieke optie. De geleidelijke integratie van PWA-circuit in de lokale werkwinkels dient volgens *de minister*, echter op een sociaal-vriendelijke wijze te gebeuren. *De minister* herinnert in deze context aan de sociale commotie die is ontstaan naar aanleiding van de regularisering van de nepstatuten. Het sociaal uitgangspunt van de verschillende betrokken bevoegdheidsniveaus is om geen individuele personen te treffen en *de minister* vindt dit een goed uitgangspunt.

Artikel 19

De heer Laurys drukt zijn verwondering uit over de afschaffing van de vergoeding voor sociale promotie en stelt vast dat deze afschaffing niet was opgenomen in het voorontwerp van decreet, zoals blijkt uit het SERV-advies (zie brief van 30 mei 2000 van de SERV aan de Vlaamse minister-president, *ibid*, blz. 38 tot 40), wat de reden kan zijn waarom er door de SERV hieromtrent geen kritische opmerkingen werden geformuleerd.

De heer Jacques Laverge wenst te vernemen of er inderdaad minder vergoedingen voor sociale promotie worden toegekend, ten voordele van betaald educatief verlof. Hoe verklaart de minister deze trend?

De heer Laurys merkt op dat er een essentieel onderscheid dient gemaakt tussen sociale promotie die vooral gericht is op een cursussenpakket van beperkte duur en het educatief verlof dat wordt toegekend voor het doorlopen van een volledige leergang met de verplichting hiervan een minimum-aantal uren (60 uren) te volgen. Daarenboven worden beide stimuli op een verschillende wijze gefinancierd. Vaak wordt gebruik gemaakt van educatief verlof voor het volgen van interprofessionele vakbondsopleiding.

Spreker stelt vast dat van de afschaffing van de vergoeding voor sociale promotie een spijtige zaak zal

zijn voor vele werknemers en zelfstandigen. Vergoeding voor sociale promotie wordt immers vooral toegekend voor het volgen van opleidingen met een algemeen vormend karakter maar ook voor het volgen van specifieke opleidingen van werknemers in bedrijven.

Spreker is niet akkoord met de afschaffing van de vergoeding voor sociale promotie vermits men precies door de invoering van het hefboomkrediet een behoefte wil invullen waaraan de sociale promotie beantwoordt, namelijk de aanmoediging van opleiding en vorming van werknemers in de bedrijven in functie van hun loopbaan.

De minister repliceert als volgt. De afschaffing van het systeem van sociale promotie is een oud zeer dat reeds werd aangekaart tijdens de vorige legislatuur. *De minister* voert uit wat bij de begrotingsopmaak 2000 werd beslist na de ZBB-analyse in 1999 en waarna een budgettaire herschikking kan worden doorgevoerd wat een efficiëntere besteding van de budgettaire enveloppe mogelijk maakt en dubbel gebruik van de vergoeding voor sociale promotie met het hefboomkrediet meteen uitsluit.

Naar aanleiding van de begrotingsopmaak 2000 is duidelijk gebleken dat de kredieten voor sociale promotie niet worden opgebruikt en de afschaffing van deze begrotingspost kadert in het geheel van de budgettaire herschikkingen.

De minister belooft hierover ten spoedigste de ZBB-analyse ter beschikking te stellen van de commissieleden of eventueel, indien mogelijk, als bijlage bij het verslag te voegen (**zie bijlage**)

De heer Jacques Laverge wijst erop vervolgens op dat betaald educatief verlof vaak wordt misbruikt omdat het toegekend wordt voor het volgen van opleidingen die niet aansluiten bij de ontwikkeling van de beroepsloopbaan van de aanvrager. Aan de misbruiken dient paal en perk te worden gesteld.

De minister verklaart dat hieraan aandacht zal worden besteed na de evaluatie van de programma's en de budgettaire herschikkingen, vermits een van de doelstellingen van deze regering het efficiënt en zuinig beheer is van de beschikbare middelen, wat vooral via budgettaire herschikkingen wordt nagestreefd.

De heer Jan Laurys wijst erop dat een goede vakbondswerking het sociaal klimaat en de bedrijfscultuur ten goede komt. Ondernemingen die overleg hoog noteren hebben een goede bedrijfscultuur die eveneens het rendement van de onderneming ten goede komt. *Spreker* betreurt de afschaffing van de

vergoeding voor sociale promotie, alleen maar omwille van het feit dat de kredieten niet zijn opgebruikt. Er is een grote behoefte aan vorming en opleiding binnen de ondernemingen wat tot uiting komt in de heroriëntering van de hefboomkredieten.

De minister benadrukt nogmaals dat een selectieve en efficiënte besteding van de middelen niet gericht is tegen de opleidingen die door de vakbewegingen worden georganiseerd binnen de ondernemingen. Men moet echter streven naar een efficiënte aanwending van de beschikbare middelen. Indien kredieten niet opgebruikt worden moet men deze begrotingspost afschaffen ten voordele van de versoepeling van andere systemen die wel ingang vinden bij de werknemers.

De heer Laurys merkt op dat de vergoeding voor sociale promotie en educatief verlof individuele rechten betreffen van de werknemers waarop zij een beroep kunnen doen in de ondernemingen. Het stelsel van de hefboomkredieten is evenwel nog niet operationeel. Waarop kan iemand na de afschaffing van de vergoeding voor sociale promotie nog een beroep doen ?

De heer Jacques Laverge stelt vast dat, nu men de vergoeding voor sociale promotie afschaft, de hefboomkredieten worden geheeroriënteerd ter ondersteuning van initiatieven in het kader van Levenslang Leren, via de oprichting van een aantal vzw's en andere organismen die deze kredieten kunnen aanwenden voor opleidingsinitiatieven. *Spreker* vraagt om deze evolutie alert op te volgen, vermits in de praktijk de vzw's zelf vaak belangrijker worden dan de gebruikers tot wie deze zich zouden moeten richten.

De minister attendeert erop dat het uitvoeringsbesluit van de Vlaamse regering tot afschaffing van de vergoeding voor sociale promotie reeds principieel door de Vlaamse regering is goedgekeurd. De minister is voorstander van een kritische evaluatie van de bestaande structuren en waar deze niet meer kunnen ingepast worden in een meer eigentijdse en minder regulerende aanpak binnen de meerwaardeneconomie, zullen deze worden afgebouwd of geheeroriënteerd.

Met het oog hierop wordt door de Vlaamse regering volop overleg gepleegd met de bedrijven en de sectoren en wat waardevol is, zal worden in stand gehouden en de Vlaamse overheid zal inzake "Levenslang Leren" niet subsidiëren wat reeds door de private sector en de bedrijven als marktsegment wordt beschouwd.

In het kader van "Levenslang Leren" stelt *de heer Jacques Laverge* dat een aantal initiatieven inzake opleiding en vorming zijn opgenomen in de CAO's. Op de bedrijfsvloer is het echter bijzonder moeilijk om werknemers te mobiliseren aan deze vormingscycli deel te nemen.

Spreker stelt zowel bij de onderhandelingspartners bij de afsluiting van paritaire akkoorden (en ondernemingen) een grote bereidheid vast om het permanent leren te stimuleren en opleidingen en nieuwe technologieën ingang te doen vinden, maar de inzet van de werknemers laat het vaak afweten en dit ondanks het feit dat deze geen loonverlies leiden bij het volgen van deze opleidingen. De vraag rijst of er vanuit het beleid zelf geen grotere inspanning dient te worden gedaan naar de basis toe om de bereidheid tot LLL te doen toenemen.

De minister erkent het probleem, maar meent dat sensibiliseren een opdracht is van alle actoren binnen de economische context. Een nieuwe mentaliteit moet gestimuleerd worden op alle mogelijke vlakken. Inzake opleiding en vorming dient men drie budgetlijnen te bewaken : CAO's, sectorale afspraken, niveau van het Vlaamse Gewest en bijdrage van de federale overheid en tenslotte is er eveneens de Europese bijdrage in het kader van de invulling van de Europese richtsnoeren en de afspraken op de Top van Lissabon. Bij de coördinatie van deze drie budgetlijnen streeft *de minister* naar de grootst mogelijke transparantie.

De minister meent dat de sociale partners steeds hun inbreng moeten kunnen doen in de afspraken die inzake LLL worden gedaan voor de verschillende sectoren en het beleid van Vlaamse regering en sociale partners, kan via de algemeen verbindendverklaring van de CAO's (in afwachting van de Vlaamse CAO's) op elkaar worden afgestemd.

De minister pleit voor een nieuwe visie en voor transparante financieringsvormen van de initiatieven voor LLL . Een van de schaduwzijden van de gunstige economische conjunctuur die wordt gekenmerkt door een hoge werkzaamheidsgraad is inderdaad de verdere afkalving van de inkomsten van de vakbewegingen, waarbij *de heer Jan Laurys* opmerkt dat er een beschot dient te zijn tussen de financiële middelen voor vormingsinitiatieven en de inkomsten van vakbonden.

Tot slot van deze discussie wordt door *de heer Jacques Laverge, mevrouw Veerle Declercq* en *de heer André-Emiel Bogaert* een amendement (*Parl. St. VI. Parl., 2000-2001, nr. 414/2, C-WER, Amendement Nr. 1*) ingediend dat er toe strekt in de in arti-

kel 19 voorgestelde tekst van artikel 7, op de tweede regel, de woorden “met ingang van 1 januari 2001” te vervangen door de woorden “met ingang van 1 juli 2001”. Dit amendement komt eveneens tegemoet aan een legistiek advies van de diensten van het Vlaams Parlement.

De heer Jacques Laverge verantwoordt het amendement als volgt. Deze cursussen kunnen niet stopgezet worden op het einde van een kalenderjaar, ze volgen het schooljaar, dus stopzetting m.i.v. 1 juli 2001 i.p.v. 1 januari 2001. In de uitgavenbegroting 2001 is in Pr. 52.1 – Beroepsopleiding – b.a. 33.01, hiervoor een bedrag van 2,3 miljoen frank ingeschreven.

Vervolgens dient de heer Jan Laurys staande de zitting nog een amendement in (Parl. St. Vl. Parl., 2000-2001), nr. 414/5 – C-WER, Amendement nr. 5). Dit amendement strekt ertoe artikel 19 weg te laten.

De indiener verantwoordt het amendement als volgt. Met dit artikel wenst de minister de toekenning van vergoedingen zowel aan werknemers als aan zelfstandigen en helpers voor het volgen van algemeen vormende cursussen enerzijds en voor cursussen die de beroepskwalificaties verhogen anderzijds, op te heffen vanaf 1 januari 2001. Als reden geeft de minister dat deze vergoedingen niet meer worden aangevraagd.

Nochtans wordt er nog steeds beroep gedaan op deze vergoedingen, misschien minder voor opleidingen sociale promotie, maar zeker nog wel voor algemeen vormende cursussen, zoals ondermeer syndicale vorming. Het is dan ook volgens de indiener van dit amendement niet aangewezen deze vergoedingen af te schaffen, net op een ogenblik dat inspanningen dienen geleverd om het levenslang leren te promoten.

De heer Robert Voorhamme sluit zich bij deze verantwoording aan, vermits er op dit ogenblik nog te veel twijfels bestaan nopens de imputatie van de noodzakelijke kredieten in de begroting op een andere begrotingspost, na de door de minister voorgestelde budgettaire herschikking. Spreker is bevreesd dat er na de goedkeuring van artikel 19 men wel eens voor onaangename verrassingen zou komen te staan en het amendement-Laverge c.s. (ibid.) beantwoordt eveneens aan eenzelfde bezorgdheid.

Op de vaststelling van de heer André-Emiel Bogaert dat de budgettaire enveloppe onvoldoende werd aangesproken, repliceert de heer Voorhamme als volgt. Een aantal activiteiten zijn wel op kruissnelheid gekomen, dankzij de aanwending door vakbondsorganisaties van de kredieten voor de financiering van syndicale vorming. Een goed onderbouwde vakbondsvorming is een positieve aangelegenheid, vermits deze bijdraagt tot de sociale vrede in een bedrijf en niemand heeft enig belang bij een stiefmoederlijke behandeling van de vakbondswerking.

Hierop merkt de heer André-Emiel Bogaert op dat het debat over artikel 19 ten gronde reeds is gevoerd binnen de Vlaamse regering die besliste tot een budgettaire herschikking. *De heer Jan Laurys* pleit niet alleen voor het behoud van voldoende kredieten voor vorming, maar meent dat de goedkeuring van artikel 19 eveneens het recht tot opleiding en de gewettigde afwezigheid op het werk hiertoe van de werknemers, op de helling zet en dit is onaanvaardbaar, terwijl *de heer Roland Van Goethem* er zich toch blijft over verbazen dat de kredieten voor de vergoedingen aan werknemers voor het volgen van opleidingen in het kader van de sociale promotie, in een zo geringe mate worden aangesproken. Wat zou de reden hiervan kunnen zijn ?

Ter stemming gelegd wordt het amendement-Laurys (Parl. St., Vl. Parl., 2000-2001), nr. 414/5, C-WER.- Amendement nr. 5) tot weglating van artikel 19 en het aldus gewijzigde Hoofdstuk VIII (artikelen 14 tot 18), met de vernummering van de hierna volgende artikelen van het ontwerp van decreet *unaniem aangenomen met 19 stemmen*. Ingevolge de aanneming van dit amendement wordt het amendement-Laverge c.s. (ibid.) zonder voorwerp.

B. BEVOEGDHEDEN VAN MEVROUW VERA DUA, VLAAMS MINISTER VAN LEEFMILIEU EN LANDBOUW

HOOFDSTUK IV – Erosiebestrijdingsmiddelen (Artikel 4)

1. Toelichting door mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw

HOOFDSTUK IV

Erosiebestrijdingsmiddelen

Artikel 4

De minister licht dit artikel als volgt toe.

In het verzameldecreet werd in artikel 4 opgenomen dat de Vlaamse regering kan voorzien in een steunregeling tot aanmoediging van de toepassing door landbouwers van erosiebestrijdingsmaatregelen op landbouwgronden.

Gezien de complexiteit van de erosieproblematiek is een geïntegreerde aanpak, waarbij zowel aan de bron als curatief wordt opgetreden, absoluut noodzakelijk. Aan de bron, op perceelsniveau, moeten de grondgebruikers, meestal landbouwers, gemotiveerd worden om erosiebeperkende maatregelen te nemen die verder gaan dan basismilieuvereisten of dan goede landbouwpraktijk. Beheersovereenkomsten vormen hier een zeer geschikt instrument.

Naast de aanpak op perceelsniveau dienen kleinschalige infrastructuurwerken uitgevoerd te worden die de water- en sedimentafvoer reeds bufferen bovenaan in de stroombekkens, eventueel gevolgd door grotere werken om de dorpskernen van overlast te vrijwaren. Het eerste luik, het motiveren van landbouwers om erosiebestrijdingsmaatregelen toe te passen op perceelsniveau, wordt in deze nota toegelicht. Het tweede luik, het uitvoeren van kleinschalige erosiebestrijdende inrichtingswerken door gemeenten, wordt geregeld in het programmadecreet 2001.

Verschillende bodemerosieprocessen treden op in verschillende delen van een landschap. Bovenaan op de koppen van de hellingen wordt, bij een stevige regenbui, oppervlakkig afstromend water gegenereerd dat over de hellingen, met een steeds toenemende kracht, naar beneden stroomt. Hierdoor vindt er een geleidelijke erosie plaats (geulenero-

sie), waarbij de erosiegraad afhangt van enerzijds de kracht van het eroderend water en anderzijds van de weerstand van de bodem (bodemtype, structuur, doorworteling).

De kracht van het water kan gebroken worden door begroeiing (gras, ruigten, hagen, houtkanten, enzovoort) en door kleine variaties in het reliëf (kommen, walletjes, poelen, grachten, ploegvoren, enzovoort). Wanneer het water voldoende vertraagt, wordt het meegevoerde bodemmateriaal terug afgezet. Als de waterstroom zich concentreert in enigszins lager liggende delen van het landschap (droge valleien, concaviteiten), kan de eroderende kracht dermate groot worden dat er zich ravijnen vormen. Deze ravijnen zijn eerder zeldzaam maar, als er ravijnerosie optreedt, staat deze in voor meer dan 75 percent van de sedimentproductie door erosie in het betrokken deel van het stroombekken. Een apart erosiefenomeen vormen de bermravijnen die kunnen optreden in bermen, graften en taluds van holle wegen.

Landbouwers zullen ondersteund worden om erosiebestrijdingsmaatregelen toe te passen op hun percelen. De steun zal gegeven worden onder de vorm van vergoedingen in het kader van beheersovereenkomsten. Het betreft kleine ingrepen die door de landbouwers zelf worden uitgevoerd. Hierna volgt een niet-limiterende opsomming van beheersmaatregelen die vergoed zouden kunnen worden.

Geulenerosie

Het aanleggen van permanent grasland op steile hellingen vertraagt het afstromend water (sedimentatie, verminderde erosiviteit) en verhoogt de weerstand en de infiltratiecapaciteit van de bodem.

Het aanleggen van grasstroken en ruigtes dwars op de helling of langs de perceelsranden, eventueel in combinatie met heggen en houtkanten, vertraagt het afstromend water en verhoogt de sedimentatie van geërodeerd materiaal.

Het opsplitsen van grote percelen in kleinere eenheden waarop een vruchtwisseling wordt toegepast, waardoor de kavellengte in de richting van de helling sterk wordt gereduceerd, vertraagt het water.

Het overschakelen van traditionele grondbewerking naar systemen van minimale grondbewerking waardoor de bodemweerstand tegen erosie verhoogt.

Het inzaaien van erosiegevoelige gewassen in een dekvrucht waardoor de bodem permanent tegen erosie beschermd wordt.

Het ploegen van akkers na de oogst. Na de oogst blijven akkers vaak gecompacteerd, structuurloos en verslemt achter. Deze bodems hebben een zeer lage infiltratiecapaciteit en bieden weinig weerstand aan erosie. Ploegen verhoogt de oppervlakteruwheid, verhoogt de infiltratiecapaciteit en vertraagt de snelheid van het afstromend water.

Het aanleggen van aarden "dammetjes" dwars op de helling of dwars op de dalweg van droge valleien en concaviteiten, waarbij een gedeelte van het hoger gelegen perceel als tijdelijke buffer kan fungeren bij zeer zware neerslag. In deze buffer kan bovendien het meegevoerde bodemmateriaal sedimenteren.

Het aanleggen en onderhouden van grachten, sloten, greppels, infiltratie-, bergings- en bezinkingszones.

Ravijnerosie

Het aanleggen van grasgangen in droge valleien en concaviteiten waar het water zich concentreert om ravijnerosie te voorkomen (verhogen van de weerstand van de bodem tegen ravijnerosie, afname snelheid afstromend water, sedimentatie van het reeds meegevoerde bodemmateriaal, toename infiltratie). Deze maatregel is cultuurtechnisch niet evident (geen perceelsrand), bovendien treedt er areaalverlies op en moet het geheel onderhouden worden.

Het aanleggen van bufferstroken op de schouders van taluds vormt een efficiënte bescherming tegen het vormen van bermravijnen.

Voor het bebossen van landbouwgronden, het aanleggen van kleine landschapselementen door landbouwers en het inzaaien van groenbedekkers bestaan er reeds subsidiekanalen. Deze zullen uiteraard niet worden gedupliceerd.

Na het technisch uitwerken van de verschillende beheerspakketten en na overleg met de betrokken doelgroepen zullen de beheersovereenkomsten voor erosiebestrijding worden gekaderd in het programma voor plattelandsontwikkeling voor de periode 2000-2006, wat bij de eerste herziening van het programma kan gebeuren.

2. Artikelsgewijze bespreking

De heer Jacques Laverge meent dat dit artikel haaks zal staan op de ruilverkavelingsstrategie. Landbouwers namen immers reeds een aantal maatregelen tot het herstel van het natuurlijke landschap. Hierop stelt de minister dat de erosie veel belangrijker is in die landbouwgebieden waar precies ruilverkaveling werd doorgevoerd. De ruilverkaveling "nieuwe stijl" heeft veel meer aandacht voor het behoud van de natuurlijke landschapselementen.

Artikel 4 behelst volgens de heer Laverge de toekenning van een blanco cheque aan de Vlaamse regering, waarop de minister als volgt repliceert. De openbare besturen kunnen thans over een krediet van 100 miljoen frank beschikken voor de erosiebestrijding. Na de goedkeuring van dit artikel zal de minister een voorstel formuleren tot de aanpassing van het Programma voor de Plattelandsontwikkeling, dat in co-financiering met Europa verder zal worden uitgewerkt. De minister erkent dat de eerste aanzet inderdaad bescheiden zal zijn, maar bij de opmaak van de begroting 2002 kan een budgettaire inhaalbeweging worden gedaan.

Vervolgens brengt *spreker* onder de attentie van de minister dat er inzake erosiebestrijding wellicht ook overleg zal moeten worden gepleegd met het federale bevoegdheidsniveau. De minister antwoordt hierop als volgt. De problematiek van de erosiebestrijding dient geagendeerd op de Interministeriële Conferentie, waarna dit knelpunt kan worden aangekaart bij de Europese Commissie, vermits het gaat om een geheel van steunmaatregelen aan de landbouwers. *De minister* benadrukt dat dit artikel als decretales basis dient voor de verdere uitvoering van deze beheersovereenkomst. De minister zal de nodige maatregelen hiertoe nemen via horizontale werking naar de getroffen gebieden.

De heer Jacques Laverge merkt op dat ook bosgronden worden getroffen door erosie en vooral op de hellingen dringt een beleid zich op, waarop *de minister* opmerkt dat de steile boshellingen inderdaad een knelpunt zijn. Het is zaak om op een verstandige wijze aan beplanting te doen. De aanplanting van populieren in wijd plantverband zonder onderetage is geen goede keuze. *De minister* onderstreept het belang van een goede bodembegroeiing om de bodem vast te houden en aldus de erosie te bestrijden.

De heer André Moreau looft de minister voor de aandacht voor deze problematiek, vermits in verschillende gebieden dit probleem groot is. *Spreker* betreurt de te geringe aandacht van de erosiebestrijding in de ruilverkaveling die inderdaad heel wat natuurlijke elementen hebben vernietigd. *Spreker* pleit voor een grotere betrokkenheid van de lokale besturen en gemeenten bij de bestrijding van de bodemerosie. De inspraak van landbouwers en lokale besturen kan best plaatsvinden binnen de bekkencomités, die inzake het integrale waterbeheer een cruciaal overlegplatform zijn. Het probleem stelt zich niet alleen in de provincie Limburg, maar ook in andere gebieden (Vlaanderen) rijzen er problemen

De heer Jos Bex vraagt aandacht voor de actualisering van de Atlas der Voetwegen, waarbij spreker het belang van de voetwegen als bufferfunctie onderstreept. De landbouwers hebben vaak de neiging om voetwegen om te ploegen, in het kader van een betere bedrijfseconomische planning van de werkzaamheden. Er kan overeengekomen worden dat de voetweg wordt verplaatst naar de perceelsrand, zodanig dat deze voetweg zijn bufferfunctie in het landschap behoudt. De ineenvloeiing van landbouw- en woongebieden (op hellingen) resulteert vaak in nieuwe problemen. *Spreker* vraagt bijzondere aandacht voor de voetwegen. Wat de holle wegen betreft, stelt *spreker* vast dat het onderhoud door de gemeenten hiervan te wensen overlaat, in tegenstelling met het verleden. Daarenboven zijn er vaak wildkappingen en reikt de ploegvoor tot aan de heuvelrug.

Kan de minister geen beheersovereenkomst m.b.t. de holle wegen afsluiten met de landbouwers, gelet op het grote nut van deze holle wegen bij de kanalisatie van wateroverlast ?

Volgens deze spreker is het zinloos om dit artikel te stemmen indien men aan de landbouwers voor hun inspanningen in de erosiebestrijding geen ernstige vergoeding kan aanbieden. De landbouwer moet voor de aanplanting van groenstroken en erosiebestrijding een hoger rendement krijgen dan voor de bewerking van zijn eigen landbouwareaal, zoniet zal de landbouwer deze inspanning niet doen. Erosiebestrijding moet een win-win-operatie zijn voor de landbouwer en de gemeenten. *Spreker* refereert aan de cijfergegevens ter zake van belangrijke landbouworganisaties. Inzake een efficiënte besteding van de beschikbare kredieten pleit spreker voor een aantal doordachte projecten. Een wildgroei dient absoluut worden vermeden.

Wat het Europese luik van de erosiebestrijding betreft, refereert deze *spreker* aan een project te Bertem, maar hierbij drukt spreker zijn bezorgdheid uit over de aanpak terzake. Zullen de aanzienlijke financiële middelen niet uitmonden in de aanleg van nieuwe collectoren ? Indien Europa inderdaad financieel wil bijspringen dan zal de minister deze projecten alert dienen op te volgen.

De minister wijst erop dat de initiatiefnemer van deze projecten in feite de verantwoordelijkheid heeft voor de verdere opvolging ervan. Wat de gebieden in Zuid-Limburg, Brabant betreft is de minister geen voorstander van grootschalige maatregelen.

De heer Bex verduidelijkt dat het project Bertem wordt uitgevoerd in samenwerking met andere gemeenten en de KUL.

Inzake de voetwegen en holle wegen brengt de minister onder de aandacht van de commissie dat deze wegen vaak fungeren als afvoerkanalen bij wateroverlast wat de vorming van geulenerosie in de hand werkt waardoor het landbouwtracé verder erodeert. Ook de loop van deze voetwegen is van belang bij de bepaling van de erosiestroming.

De lokale besturen (gemeenten) hebben een grote verantwoordelijkheid in het onderhoud van de voetwegen en holle wegen.

Hierop repliceert *de heer Bex* dat een geactualiseerde Atlas der Voetwegen waardevol is. De afschaffing geeft soms aanleiding tot lange juridische procedures om afgesloten voetwegen opnieuw toegankelijk te maken. Dit probleem dient eerst aangepakt.

De minister onderstreept dat de beheersovereenkomsten slechts kunnen worden afgesloten met landbouwers en niet met particulieren.

Wat de bestaande beheersovereenkomsten betreft, wordt eveneens de aanleg van bomenrijen en houtkanten gesubsidieerd. Het bedrag hiervan wordt vastgesteld per meter en de subsidie is niet onaanzienlijk. In deze context wijst de minister er evenwel op dat een aantal landbouwers zich eerder gereserveerd opstellen inzake landschapsbeheer- en herstel, uit vrees dat na de aanplantingen deze gebieden een bestemmingswijziging zouden ondergaan tot waardevol landschappelijke gebieden en/of natuurgebieden en dit is niet in het belang van de landbouwer. De definitieve en spoedi-

ge afbakening van de natuur- en landbouwgebieden kan de drempelvrees van de landbouwer wegnemen.

Wat de uitbetaling van de financiële tegemoetkoming betreft, herinnert de minister eraan dat deze betaling met argusogen wordt gevolgd door de Europese Commissie, die stipuleerde dat het bedrag hiervan dient overeen te komen met echte inkomensderving voor de landbouwer. Landbouworganisaties die voorstellen doen tot uitbetaling in het kader van de beheersovereenkomsten gaan aan dit strikt toezicht door de Europese Commissie wel eens voorbij.

In deze context vraagt de heer Laurys nadere informatie over deze beheersovereenkomsten. Wie zijn hier de partijen, hoe worden deze uitgevoerd en hoe is de controle hierop georganiseerd?

De minister verduidelijkt dit als volgt. De controle wordt uitgeoefend door de Afdeling Land, maar het probleem is evenwel het ontbreken van een éénloketfunctie aan deze Afdeling ten overstaan van de landbouwers. *De minister* is voorstander van een éénloketsysteem van beheersovereenkomsten, vermits de administratieve context te verwarrend wordt voor de landbouwers. *De minister* is voorstander om de Vlaamse Landmaatschappij met deze taak te belasten, waardoor de controle beter wordt georganiseerd, wat door de heer André Moreau wordt bijgetreden.

Inzake de aanpak op het vlak van ruimtelijke ordening dient men volgens de heer Jos Bex meer aandacht te besteden aan de gebieden gelegen op steilere hellingen en hellende vlakken. De toekenning van bouwvergunningen dient selectiever te worden toegekend, gelet op de nevenliggende landbouwgebieden.

De minister antwoordt de problematiek van de afgesloten voetwegen nader te onderzoeken, waarbij *de heer Bex* nog de betutteling van de landbouwer te berde brengt. Landbouwers worden vaak onvoldoende geconsulteerd inzake het nut van de aanplant van gewassen die op een positieve wijze kunnen bijdragen tot de bestrijding van de bodemerosie.

3. Stemming

Artikel 4 wordt als Hoofdstuk IV ongewijzigd unaniem met 12 stemmen aangenomen.

C. BEVOEGDHEDEN VAN DE HEER DIRK VAN MECHELEN, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, RUIMTELIJKE ORDENING EN MEDIA

HOOFDSTUKKEN XIV – NV PMV (Artikel 39) en XV – Slot- en overgangsbepalingen (Artikel 40)

1. Toelichting door de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media

HOOFDSTUK XIV

NV PMV

Artikel 39

De minister licht artikel 39 toe als volgt. Op 24 juli 1998 hechtte de Vlaamse regering haar goedkeuring aan de krachtlijnen voor de herbestemming van de Majoor Blaironkazerne tot een bedrijven- en dienstencentrum in de sector van multimedia en grafische nijverheid.

Met het oog hierop werd aan de NV VPM de opdracht gegeven via haar dochtermaatschappij de NV PMV in naam en voor rekening van het Vlaamse Gewest een beheersmaatschappij op te richten met de bedoeling het herbestemmingsproject te organiseren.

Deze bepaling voorziet daarenboven voor de decretale onderbouw van deze participatie en komt aldus tegemoet aan een opmerking van het Rekenhof (*Parl. St. VI. Parl., 1999-2000, nr. 34-A/2*) die vaststelde dat deze decretale machtiging ontbrak voor een goede en transparante werking van de NV Blairon

HOOFDSTUK XV

Slot- en overgangsbepalingen

Artikel 40

Minister Dirk Van Mechelen wijst erop dat slechts de slot- en overgangsbepaling m.b.t. artikel 39 in deze Commissie dient toegelicht.

2. Bespreking en stemming

HOOFDSTUK XIV

NV PMV

Artikel 39

De heer Jacques Laverge vraagt nadere informatie m.b.t. de werking van de dochtermaatschappijen van de NV PMV. *De minister* wijst erop dat deze dochtervennootschappen jaarverslagen opmaken en indien hiervoor in de Commissie belangstelling bestaat kunnen deze jaarverslagen worden opgevraagd. In deze context stipt de *heer André-Emiel Bogaert* aan dat deze dochtervennootschappen vaak een amalgaan zijn van diverse vzw's, waarop de *minister* repliceert dat de structuren recent werden geactualiseerd en uitgezuiverd en aangepast aan de vennootschaprechtelijke bepalingen die van toepassing zijn op de werking van de naamloze vennootschappen.

De oprichting van een "Doe-maatschappij" zal nopen tot een decretale onderbouw van deze op te richten naamloze vennootschap. Het programma-decreet zal voorzien in de aanpassing van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de herstructurering van de GIMV, Gimvindus, VHM, Mijnen en LIM en tot oprichting van het Limburgfonds en van de permanente werkgroep Limburg (B.S. van 21 oktober 1994). De heroriëntering van het economisch instrumentarium zal aldus het decretale kader aanreiken waarbinnen de oprichting van de "Doe-maatschappij" mogelijk zal worden.

Vervolgens neemt de commissie kennis van het legistiek advies over artikel 39. Dit advies luidt als volgt : " De tweede zin van het voorgestelde artikel 39 laat door het gebruik van de woorden : " "NV Participatiemaatschappij" twijfel bestaan over de vraag of het hier de moedermaatschappij dan wel

de dochter de bijzondere opdracht uitvoert in naam en voor rekening van het Vlaamse Gewest.

De commissie gaat akkoord met volgende tekstcorrectie waardoor de tweede regel van artikel 39 luidt als volgt : " De NV Participatiemaatschappij Vlaanderen voert deze bijzondere opdracht uit in naam en voor rekening van het Vlaamse Gewest".

Ter stemming gelegd wordt het *aldus gecorrigeerde artikel 39*, met inbegrip van de vernummering van het artikel, *unaniem met 12 stemmen aangenomen als Hoofdstuk XIV*

HOOFDSTUK XV

Slot- en overgangsbepalingen

Artikel 40

Ter stemming gelegd wordt de bepaling m.b.t. artikel 39 van dit artikel, met inbegrip van de vernummering van het artikel, *unaniem met 12 stemmen aangenomen als Hoofdstuk XV*.

De verslaggever,

De voorzitter,

Jacques LAVERGE

André-Emiel BOGAERT

ARTIKEL GEWIJZIGD DOOR DE COMMISSIE

HOOFDSTUK XIV

NV PMV

Artikel 39

De Vlaamse regering wordt gemachtigd om de NV Vlaamse Participatiemaatschappij te gelasten via haar dochtervennootschap, de NV Participatiemaatschappij Vlaanderen, een beheersmaatschappij op te richten om het herbestemmingsproject voor de Majoor Blaironkazerne te organiseren en uit te voeren. *De NV Participatiemaatschappij Vlaanderen voert deze bijzondere opdracht uit in naam en voor rekening van het Vlaamse Gewest.*

BIJLAGE

ZERO BASE BUDGETTERING - ANALYSE

A. AANWENDING VAN DE KREDIETEN

Het krediet dient voor het toekennen van vergoedingen voor sociale promotie aan werknemers, die

- met goed gevolg een volledige cyclus van leergangen (sociale promotie) hebben beëindigd waardoor zij hun beroepskwalificatie kunnen verhogen; cursussen volgen ten einde hun intellectuele, morele en sociale vorming te volmaken.

1. Reglementering

1. Wet van 1 juli 1963 houdende toekenning van een vergoeding voor sociale promotie.
2. Koninklijk besluit van 20 juli 1964 betreffende de voorwaarden van toekenning van een vergoeding voor sociale promotie aan de werknemers die met goed gevolg, in een inrichting van de Staat of in een gesubsidieerde of erkende inrichting, een volledige tot het avond- of zondagonderwijs behorende cyclus van leergangen hebben beëindigd, waardoor zij hun beroepskwalificatie kunnen verhogen, gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 15 april 1965, 25 april 1967, 5 februari 1968, 18 april 1969 en 9 juli 1969.
3. Koninklijk besluit van 28 december 1973 waarbij aan de werknemers die cursussen volgen ten einde hun intellectuele, morele en sociale vorming te vervolmaken, een vergoeding voor sociale promotie wordt toegekend.
4. Ministerieel besluit van 9 januari 1974 betreffende de indiening van de aanvraag om toekenning van een vergoeding voor sociale promotie door de werknemers die cursussen volgen om hun intellectuele, morele en sociale vorming te vervolmaken.

2. Aard van de budgettaire voorzieningen

Het betreft een niet-gesplitst krediet.

3. Vastleggingen/ordonnanceringen voor 1992-93-94-95-96

Het krediet is ingeschreven in de begroting onder :
Programma 52.1 – B.A. 33.01
Vergoeding Sociale Promotie werknemers.

Van 1992 tot 1996 werden volgende kredieten goedgestemd, vastgelegd en geordonnanceerd :

B.A. 33.01

	1992	1993	1994	1995	1996
Goedgekeurd krediet	9.500.000	9.500.000	9.600.000	9.600.000	8.500.000
Vastlegging	7.500.000	8.950.000	8.000.000	8.200.000	718.000
Ordonnancering (1)	7.068.350	6.242.875	5.336.520	5.761.130	1
	x 6.395.550 xx 672.800	x 4.849.275 xx 1.393.600	x 4.474.920 xx 861.600	x 4.928.130 xx 836.000	

(1) waarvan zgn. x dagcursussen - vormingscursussen
xx vergoedingen zgn. avondcursussen.

De reglementair bepaalde vergoedingen worden uitgekeerd aan de gegadigden, na een procedure van onderzoek en toekenning:

- de aanvraagdossiers van werknemers die sociale promotiecursussen hebben beëindigd; de vergoeding bedraagt 800 fr./per jaar van de gevolgde cyclus met een maximum van 4.000 fr.;
- de vooraf aangevraagde en goedgekeurde dossiers bevattende een programma van vormingscursussen, georganiseerd door de werknemersverenigingen of jeugdorganisaties.
De vergoedingen bedragen 360 fr. of 300 fr. per dag (5- of 6-dagen week!) met een maximum van 3.600 fr. per jaar voor werknemers onder de 21 jaar en 450 fr. of 375 fr. per dag voor werknemers ouder dan 21 jaar, met een maximum van 4.500 fr. per jaar.

De ministeriële toekenningsbesluiten worden ter advisering voorgelegd aan de inspecteur van financiën; betaling na voorafgaand visum van het Rekenhof.

4. Huidige mechanismen en berekeningsparameters

Code 42 - facultatieve uitgave - 0-optie

De kredieten werden in de loop van de periode 1992 t/m 1996 in de begrotingsvoorstellen hetzij gestabiliseerd of verminderd voorgesteld door de administratie op grond van de specifieke evolutie van de aanvraagdossiers. Zoals verder zal blijken is er een dalende tendens aanwezig voor deze vergoedingen aan personen.

Het krediet wordt niet geïndexeerd (betreft ook geen loonsubsidie) en moet als dusdanig desgevallend berekend worden voorgesteld, op grond van de evolutie inzake het aantal aangevraagde en goedgekeurde vergoedingen.

Gelet op de weliswaar dalende trend, met enige schommeling over de jaren heen, werd in de toegestane kredieten een zekere budgettaire ruimte in acht genomen.

5. Verklaring van de cijfermatige evolutie van de kredieten en de aanwending ervan.

De dalende trend van aanvragen voor vergoedingen van sociale promotie is meer dan waarschijnlijk het gevolg van de steile opgang van het betaald educatief verlof (eerst kredieturenregeling) dat onder het federale ministerie van Tewerkstelling en Arbeid valt en waarvan de regeling én voor de werknemers én voor de werkgevers interessanter is.

De geringe vergoeding en de reglementaire bepalingen (formaliteiten) vormen allicht een bijkomende reden voor de vermindering van het aantal aanvragen.

Ook de herdefiniëring en doelpubliek van het sociaal promotieonderwijs oefenen een invloed uit.

6. Algemeen standpunt / opmerkingen Rekenhof

Er werden door het Rekenhof in de loop der jongste jaren nooit opmerkingen gemaakt over de voorgelegde dossiers houdende vergoedingen sociale promotie.

B. EFFECTIVITEIT EN EFFICIËNTIE

1. Omschrijving doelgroep en doelstellingen

Beschrijving van het stelsel van de sociale promotie

De vergoeding voor sociale promotie werd ingevoerd bij wet van 1 juli 1963 houdende toekenning van een vergoeding voor sociale promotie.

Onder bepaalde voorwaarden en binnen de perken van de daartoe op de begroting uitgetrokken kredieten kunnen vergoedingen voor sociale promotie worden toegekend aan:

- 1) jonge werknemers die, teneinde hun intellectuele, morele en sociale vorming te vervolmaken, cursussen volgen die met dat doel door de jeugdorganisaties of de representatieve organisaties van de werknemers, eventueel in samenspraak met de werkgevers, ingericht worden (art. 1, 1ste lid);
- 2) werknemers die in een inrichting van de Staat of in een gesubsidieerde of erkende inrichting met goed gevolg een volledig tot het avond- of zondagonderwijs behorende cyclus van leergangen, hebben beëindigd (art. 1, 2de lid).

Deze vergoedingen kunnen ook worden toegekend aan de zelfstandigen en aan de helpers van zelfstandigen (art. 5).

Door de wet van 1 juli 1963 houdende toekenning van een vergoeding voor sociale promotie voorziet de wetgever in een vergoeding voor sociale promotie voor het volgen van algemeen vormende cursussen enerzijds, en voor cursussen die de beroepskwalificatie verhogen anderzijds, zowel voor werknemers als voor zelfstandigen en helpers.

Tot hiertoe werd deze wet tweemaal gewijzigd :

- 1) door het koninklijk besluit van 1 maart 1971, waarin wordt gesteld dat het aantal uren waarop de werknemers jaarlijks recht hebben om van het werk afwezig te blijven voor het volgen van cursussen, wordt bepaald bij een collectieve arbeidsovereenkomst i.p.v. na een akkoord gesloten in een paritair comité ;
- 2) door de wet van 10 april 1973, waardoor het begrip "jonge werknemer" wordt vervangen door "werknemers onder de 40 jaar".

Bij de regionalisering van 1980 werden de bevoegdheden inzake de vergoedingen voor sociale promotie toegewezen aan de gemeenschappen.

Voor de 3 onderscheiden groepen begunstigden, nl. werknemers, landbouwers en middenstanders werden ter toepassing van de wet van 1 juli 1963 op voordracht van de bevoegde ministers diverse uitvoeringsbesluiten uitgevaardigd. Hierna volgt een beknopt overzicht van de geldende reglementering betreffende de toekenning van een vergoeding voor sociale promotie aan de werknemers.

Werknemers

De toekenning van een vergoeding voor sociale promotie aan de werknemers die cursussen volgen om hun intellectuele, morele en sociale vorming te vervolmaken (= dagcursussen).

Reglementaire basis :

Koninklijk besluit van 28 december 1973, gewijzigd bij Ministerieel besluit van 9 januari 1974 betreffende de indiening van de aanvragen.

- 1) Rechthebbenden :

de werknemers die cursussen volgen ten einde hun intellectuele, morele en sociale vorming te vervolmaken en die de leeftijd van 40 jaar niet hebben bereikt bij de aanvang van de cursussen.

2) Inrichting van de cursus :

- door een erkende jeugdorganisatie of door een representatieve werknemersorganisatie, eventueel in samenwerking met werkgevers ;
- voor ten minste 15 deelnemers ;
- met ten minste 6 uren per cursusdag, eventueel verdeeld in 3 uur uiteenzetting en 3 uur groepsbespreking.

3) Het programma moet de volgende leerstof behandelen

- de sociale wetgeving in ruime zin ;
- het sociale, economische en burgerleven ;
- de persoonlijke vorming van de werkgevers.

Het programma dat tenminste 4 weken voor de aanvang van de cursussen ter goedkeuring moet worden voorgelegd, moet uiteraard een aantal gegevens aangaande de organisatie van de cursus vermelden, bvb. m.b.t. leerstof, uurrooster, lokaal, enz.

4) Vergoeding :

- a) voor werknemers die de leeftijd van 21 jaar niet hebben bereikt :

* 360 fr. of 300 fr. naargelang ze tewerkgesteld zijn in een vijf- of zesdagenweekregeling ;

* maximaal 3.600 fr. per jaar.

- b) voor werknemers ouder dan 21 jaar en die de leeftijd van 40 jaar nog niet hebben bereikt :

* 450 fr. of 375 fr. naargelang ze 5 of 6 dagen per week tewerkgesteld zijn ;

* maximaal 4.500 fr. per jaar.

De vergoeding voor sociale promotie wordt slechts toegekend voor de afwezigheidsdagen die samenvallen met dagen waarop de werknemer gewoonlijk tewerkgesteld is in zijn onderneming.

De toekenning van een vergoeding voor sociale promotie aan de werknemers die met goed gevolg een volledige tot het avond- of zondagonderwijs behorende cyclus van leergangen hebben beëindigd, waardoor zij hun beroepskwalificatie kunnen verhogen (= avondcursussen).

Reglementaire basis :

Koninklijk besluit van 20 juli 1964, gewijzigd en andere Koninklijke besluiten.

1) Rechthebbenden :

de personen die, verbonden krachtens een arbeids-overeenkomst of gerechtigd op werkloosheidsuitkeringen, een eindstudiegetuigschrift, diploma of brevet kunnen voorleggen, waaruit blijkt dat zij met goed gevolg een volledige cyclus van bepaalde leergangen hebben beëindigd.

2) Cursussen :

komen in aanmerking de leergangen behorende tot het avond- en weekendonderwijs van :

a) de groepen

metaal, elektriciteit, hout, bouw, extractieve industriën, scheikunde, textiel, kleding, leder, voeding, boekbedrijf, handel en administratie, toegepaste kunsten, voorbereidende vakken

b) de groep plastische kunsten die omvat de afdelingen:

bouwkunde, urbanisme, nijverheidstekenen, industriële vormgeving, voorbereidend onderwijs, monumentale kunst, sierkunsten, grafische kunsten, meubelkunst, kunsttapijtweven, kunstweven

die georganiseerd, gesubsidieerd of erkend worden door de Staat/Gemeenschap op grond van de wetten op het technisch onderwijs (gecoördineerd bij koninklijk besluit van 30 april 1957) of op grond van het decreet van 31/7/1990 (B.S. 18/8/1990) betreffende het onderwijs-II, inzonderheid titel V.

3) Aantal lessen :

de volledige cyclus moet ten minste een gemiddelde van 140 u. per jaar omvatten.

4) Vergoeding :

800 fr. per effectief gevolgd jaar van de normale cyclus, met een maximum evenwel van 4.000 fr.

De aanvraag voor een vergoeding voor sociale promotie moet, gestaafd met een aantal documenten, binnen 180 dagen na de dag waarop het gehomologeerde diploma of getuigschrift door de onderwijsinrichting werd afgegeven, op de bevoegde dienst toekomen.

Statistische gegevens. Werknemers.

JAAR	DAGCURSUSSEN			AVONDCURSUSSEN		
	Goedgekeurde	afgerekende	begunstigde vergoeding	aanvragen	goedgekeurde	gewoond
1992	976	465	7.713	454	406	48
1993	902	391	5.991	794	739	55
1994	803	364	5.970	538	488	50
1995	780	376	6.464	510	459	51
1996 (1)	504					

(1) onvolledig

2. Evaluatie

De onderwijsinstellingen voor sociale promotiecurcussen kennen de regeling van de vergoeding (zgn. vergoeding avondcurcussen) voor sociale promotie. Zij werden nog voor een paar jaar door de administratie aangeschreven met vermelding van de mogelijkheden ter zake. De gestage uitbouw van het Betaald Educatief Verlof op federaal vlak leidt ertoe dat deze voordeliger formule door de werknemers wordt gekozen. Er is immers voorzien in de niet-cumuleerbaarheid van de beide vergoedingen.

De vormingscurcussen georganiseerd door de werknemersverenigingen (intellectuele, morele en sociale vorming) kennen nog succes, al dient vastgesteld te worden dat telkenjare een aantal voor erkenning aangevraagde programma's niet gevolgd worden door een afrekeningsdossier. De reden hiervoor is vermoedelijk te vinden in het onvoldoende aantal geldige deelnemers.

Men kan zich afvragen of bij een onderzoek naar de kernopdrachten van de administratie deze reglementering en kredietinschrijving moeten behouden blijven; mede in acht genomen de sterke uitbouw en voorzieningen in het raam van het Betaald Educatief Verlof.

C. GEVOLGEN VAN EEN WIJZIGING VAN BUDGETTAIRE INSPANNING VAN DE VLAAMSE OVERHEID

Het wegvallen van het krediet voor vergoedingen sociale promotie zou slechts een beperkt effect hebben (cfr. aantal gegadigden $\pm$ 500-600 per jaar) en als dusdanig geen effect hebben op tewerkstelling wat de zgn. sociale promotiecurssussen (avondcurssussen) betreft. Men kan zich trouwens afvragen of het zin heeft twee soorten vergoedingen te laten bestaan (Betaald Educatief Verlof en Sociale Promotie) dan wanneer bovendien de jongste jaren de inschrijvingskosten voor het volgen van dat soort cursussen verhoogd werden. (Probleem is dat het Betaald Educatief Verlof federaal geregeld is).

De vormingscurssussen georganiseerd door de werknemersorganisaties sorteren andere effecten en blijven voor deze organisaties een middel om jonge werknemers vorming bij te brengen in een gereguleerd kader, waarbij de vergoeding als dusdanig substantieel is. Als dusdanig zou een afschaffing een maatschappelijk effect hebben op $\pm$ 6.000 begunstigden per jaar.

Een cijfermatige reductie tot 80% van het bestaande budgettair interventiemechanisme zou allicht ertoe leiden dat nog een geringer aantal aanvragen zouden worden ingediend. Daarbij moet tevens de vraag gesteld worden welke baat er nog zou bestaan voor de overheid zowel als voor de gegadigden wegens de met deze dossiers gepaard gaande formaliteiten en procedure voor de beperkt bereikte doelgroep.

D. ALTERNATIEVEN - Niet relevant.

E. GLOBALE EVALUATIE

De sociale promotievergoedingen steunen op de wet van 1 juli 1963. De nadien tot stand gekomen reglementering inzake Betaald Educatief Verlof, die veel succesrijker is, doet vragen rijzen over de opportuniteit tot instandhouding van deze maatregelen.

Het instrumentarium tot aanmoediging en bevordering van de sociale promotie van werknemers is intussen sociaal economische grondig veranderd, o.m. door de democratisering van het onderwijs, de inhoudelijke herdefiniëring van het sociaal promotieonderwijs, de uitbouw van het Betaald Educatief Verlof, vormingsprogramma's en initiatieven voorzien in C.A.O.'s, zodat het behoud van dit soort vergoedingen alleszins voor onderzoek vatbaar is.

Op dat ogenblik dient uiteraard ook de gelijkaardige regeling voor zelfstandigen, helpers en landbouwers die op dezelfde wet steunen mede in een eventuele evaluatie begrepen te worden.
